

Kočka ve vizuální komunikaci

Markéta Metzová

Bakalářská práce
2020

 Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací
Ateliér Grafický design

Akademický rok: 2019/2020

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Markéta Metzová**
Osobní číslo: **K16043**
Studijní program: **B8206 Výtvarná umění**
Studijní obor: **Multimédia a design – Grafický design**
Forma studia: **Prezenční**
Téma práce: **Kočka ve vizuální komunikaci**

Zásady pro vypracování

Rozsah teoretické práce minimálně 25 stran + obrazové přílohy (dokumentace praktické části). Práci odevzdat v elektronické podobě (dle předepsané celouniverzitní šablony viz Směrnice rektora č. 33/2019) ve formátu PDF na 1 ks CD (DVD) nosiče, dále odevzdat 2 kusy výtisků práce v pevné vazbě (v jedné z nich bude vlepeno CD) a 1 výtisk graficky zpracované bakalářské práce, která má volnější grafickou podobu.

1. Teoretická část: Kočka jako domácí mazlíček, její chov a výskyt ve výtvarném prostředí
2. Praktická část: Kočka jako prvek ve vizuální komunikaci

Rozsah bakalářské práce: **viz Zásady pro vypracování**
Rozsah příloh: **viz Zásady pro vypracování**
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/umělecké dílo**

Seznam doporučené literatury:

Helena Diesing: Český komiks 01. poloviny 20. století. Praha: VEREZONE, 2011. ISBN: 978-80-904546-8-2
Brigitte Rauth-Widmannová: Co má kočka na mysli. Praha: Euromedia Group, 2016. ISBN: 978-80-7549-637-9
Martin Reissner: ILLUSTRATION Insights into Illustrations to Accompany Czech Children's Books. Brno: Moravské zemské muzeum, 2015. ISBN: 978-80-7028-439-1
Sophie Johansonová a Dannyboy: Co si vaše kočka doopravdy myslí? Praha: EUROPRINT, 2016. ISBN: 978-80-7601-027-7

Vedoucí bakalářské práce: **MgA. Radek Petříček, Ph.D.**
Ateliér Grafický design

Datum zadání bakalářské práce: **1. listopadu 2019**
Termín odevzdání bakalářské práce: **15. května 2020**

---

doc. Mgr. Irena Armutidisová
děkanka

doc. Mgr.A. Pavel Noga, ArtD.
vedoucí ateliéru

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ / DIPLOMOVÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- bakalářská/diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a bude dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou/diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3;
- podle § 60 odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou/diplomovou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské/diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské/diplomové práce využít ke komerčním účelům;
- pokud je výstupem bakalářské/diplomové práce jakýkoliv softwarový produkt, považují se za součást práce rovněž i zdrojové kódy, popř. soubory, ze kterých se projekt skládá. Neodevzdání této součásti může být důvodem k neobhájení práce.

Prohlašuji, že:

- jsem na bakalářské/diplomové práci pracoval samostatně a použitou literaturu jsem citoval. V případě publikace výsledků budu uveden jako spoluautor.

Ve Zlíně dne: .....6. 12. 2019.....

Jméno a příjmení studenta: .....Markéta Metzová.....

.....
podpis studenta

ABSTRAKT

Jako téma mé bakalářské práce jsem si vybrala komiksové ztvárnění kočky. Mojí snahou bylo vyobrazit kočičí návyky a vtipně vystihnout, jak kočky reagují na okolní svět, samy i se svým páníčkem. Formou vyobrazení této problematiky jsem si zvolila komiksové stripy, které jsem prezentovala v plakátové verzi. V teoretické části se zabývám problematikou komiksu a komiksových hrdinů.

Klíčová slova:

kočka, komiks, komiksové postavy, ilustrace

ABSTRACT

For my bachelor thesis I chose to work with cats in visual environment. My effort consists in picturing cat habits and grasp the relationship of cats and the world around them, alone or with their owner. For form of this topic I picked comics strips, which I tried to present in poster form. In theoretical part of this work I decided to write about comics and its characters.

Keywords:

cat, comics, comics characters, illustration

Za vedení mé bakalářské práce a pohotovou elektronickou komunikaci, děkuji panu MgA. Radku Petříčkovi, Ph.D. Zároveň také děkuji své rodině za pomoc při práci na této bakalářské práci.

Kdyby bylo možno zkřížit člověka s kočkou, pak by byl mnohem dokonalejší. Jen kočka by si značně pohoršila.

Mark Twain

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské práce a verze elektronická, nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD	9
I TEORETICKÁ ČÁST	11
1 KOČKA VE VIZUÁLNÍ KOMUNIKACI	12
1.1 VIZUÁLNÍ STYL KOČIČÍHO TĚLA	12
1.1.1 ZBARVENÍ KOČIČÍ SRSTI	13
1.2 CHOV KOČEK STRUČNĚ A JASNĚ	14
1.2.1 VETERINÁRNÍ LÉKAŘ	14
1.3 EGYPT	14
1.4 JAPONSKO	15
1.4.1 NĚCO MÁLO O JAPONSKÉ KOČIČÍ HISTORII A UMĚNÍ	16
1.4.2 HELLO KITTY	16
2 TEORIE KOMIKSU	17
2.1 HISTORIE KOMIKSU V ČESKÝCH ZEMÍCH	17
2.2 SOUČASNÁ DOMÁCÍ SCÉNA	18
2.2.1 KOMIKS V PERIODIKÁCH	18
2.2.2 KOMIKSY JAKO KNIHY	19
2.3 TERMINOLOGIE VE SVĚTĚ KOMIKSŮ	20
2.3.1 KOMIKSOVÝ STRIP, KOMIKSOVÝ ČASOPIS, FOTOKOMIKS, WEBTOON	21
3 KOMIKS V PRAXI	23
3.1 KOCOUR FELIX	23
3.1.1 FELIXOVA HISTORIE	23
3.2 GARFIELD	24
3.2.1 GARFIELDOVA HISTORIE	25
3.3 SNOOPY	26
3.4 KOCOUR MOURRISON	26
3.5 PEJSEK A KOČIČKA	27
3.5.1 JOSEF ČAPEK	28
3.6 ČTYŘLÍSTEK	28
3.6.1 JAROSLAV NĚMEČEK	28
3.6.2 ILUSTROVÁNÍ ČTYŘLÍSTKU	29
4 ILUSTRÁTOŘI	30
4.1 ČESKÁ SCÉNA MINULÉHO STOLETÍ	30
4.1.1 JOSEF LADA	30
4.1.2 KAREL SVOLINSKÝ	30

4.1.3	ONDŘEJ SEKORA	31
4.2	SOUČASNÁ ČESKÁ SCÉNA.....	32
4.2.1	KAREL JERIE	32
4.2.2	JIŘÍ GRUS	32
4.2.3	PETR KOPL	32
4.3	ZAHRANIČNÍ SCÉNA	34
4.3.1	SARAH ANDERSEN	34
4.3.2	JORGE ALDERETE	35
4.3.3	STEVE BRODNER	35
4.3.4	JOE CIARDIELLO.....	35
4.3.5	JOSH COCHRAN	35
II	PRAKTICKÁ ČÁST.....	37
5	ZAMĚŘENO NA KOČIČÍ KAVÁRNY.....	38
5.1	KOČIČÍ KAVÁRNY OBECNĚ.....	38
5.1.1	PRAKTICKÁ STRÁNKA KOČIČÍCH KAVÁREN	38
5.2	PROČ KOČIČÍ KAVÁRNY?	39
5.2.1	KOČKY JAKO TERAPEUTICKÁ ZVÍŘATA	39
5.3	INTERIÉR	39
5.4	ALTERNATIVY PRO MOU TVORBU	40
5.4.1	KOČIČÍ ÚTULKY.....	40
5.4.2	ČEKÁRNA VETERINÁRNÍ AMBULANCE	40
5.5	POSTUP PŘI TVORBĚ MÉ GRAFIKY	41
5.6	NÁVRHY A REALIZACE.....	42
	ZÁVĚR.....	43
	ELEKTRONICKÉ ZDROJE.....	48
	SEZNAM OBRÁZKŮ	49

ÚVOD

Kočky jsou delikátní, mnohdy nepochopená zvířata. Jejich chování se hodně liší od tolik milovaných psů, a tudíž je někdy těžké určit, proč a jak se chovají. Touto bakalářskou prací jsem se rozhodla pomoci lidem porozumět kočičímu světu.

Možná to může být docela oříšek, psát o této problematice, ale je to pro mě citlivé téma a porozumět kočkám přidává nové kvality do lidského života. Kočky mají výbornou paměť a velmi rychle se učí – vlastnosti, které se u lidí velmi cení. Není náhodou, že kočky dokážou plánovat a mnohdy člověka tzv. ošálit. Jejich oči dokážou nemálo triků na lidskou psychiku a jsou schopny vyloudit nejednu mlsku.

Nejen, že je to nesmírně zajímavé téma, ale i krásné a inspirativní. Bylo zpracováno mnoho příběhů s hlavní rolí kočky a tato práce není výjimka. Znamé kočičí přednosti vyobrazené krátkými komiksovými kousky mají poučit i pobavit čtenáře jakéhokoliv věku, ať už mají doma jakéhokoliv mazlíčka.

Komiks se mi zdál jako dobrá forma pro vyjádření tohoto tématu, protože v něm mohu kočičky vyobrazit v různých situacích. Zaměřila jsem se na jejich myšlení ve vtipné formě. V komiksových stripech jsem je hravě vyobrazila jako domácí mazlíčky.

Komiksová tvorba je dneska velmi rozšířenou a populární záležitostí. Mým cílem bylo se zabývat touto tematikou i ve své teoretické části a podpořit nadšení tohoto fenoménu. Není tomu tak dávno, co si lidé mysleli, že komiks a ilustrované příběhy jsou jen pro děti, ale v poslední době už to tak rozhodně není.

Ráda bych v této práci uvedla něco z historie komiksu v českých zemích a upřesnila trochu komiksovou terminologii.

Ilustrace jako taková je velmi zajímavé téma, a proto jsem se rozhodla zaměřit jak na soudobé, tak i historické ilustrátory, u kterých jsem čerpala inspiraci. Jejich dílo jistě inspirovalo a inspiruje mnohé mladé, začínající umělce.

Současná tvorba ilustrace se stále vyvíjí a přichází nové styly různých nadšenců, kteří mají kreslení, ať už jako koníček nebo se mu věnují profesionálně. Mít svůj vlastní rukopis je dnes velmi ceněné, a i když se tím autor nemusí úplně svazovat, je to jen plus při jeho vlastní reprezentaci. Originalita je dnes velmi žádaná, a i když je to jistě těžké, vždy se dá přijít s něčím novým.

Já jsem si vybrala téma zvířecího charakteru, přesněji koček, které jsem se rozhodla prezentovat v komiksových stripech. Jejich účel byl myšlen jako dekorace do kočičích

kaváren, jakožto vtipné vsuvky do interiéru pro pobavení zákazníků a navození příjemné atmosféry při pití kávy a konzumaci zákusků.

V mé praktické části se pak zmiňuji o kočičích kavárnách jako takových, jejich praktické stránce a vizuálním stylu.

Kočky jsou mou velkou vášní a doufám, že se mi aspoň trochu povede čtenáři naladit příjemný, načechnutý a jemný pocit při čtení. Emoce, které mám já, když se věnuji a píši o kočkách.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 KOČKA VE VIZUÁLNÍ KOMUNIKACI

Pro začátek bych chtěla napsat něco málo o kočkách ve výtvarném prostředí. Jejich zobrazení sahá až do jeskynních maleb šelem a lovné zvěře. Kočka jako taková byla ve starověku docela málo zobrazována, protože bylo těžké vystihnout složitost její duše. Je skoro nezachytitelná a plná protikladů. Její oči symbolizují tajemnost a pod vrstvou delikátních a hebkých chloupků se skrývají ocelové svaly hbitého lovce. Bylo velmi obtížné vyobrazit realistickou podobu kočky, protože žádná kočka nemá k umělci tolik úcty, aby mu vydržela sedět modelem dostatečně dlouho pro vložení její duše do uměleckého díla. [5]

1.1 Vizualní styl kočičího těla

Všem je jistě známé, že kočky mají různorodou stavbu těla, docílena křížením a chovem. V počátcích byly však pouze kočky divoké. Kromě tygrů a lvů byly ještě tři typy koček. Evropská divoká, africká divoká a asijská stepní. Toto bylo přibližně 4000 – 9500 let př. n. l. Lidé si je udržovali v blízkosti svých farem a obydlí, protože byly dobrými lovci škůdců. Jejich domestikace však nikdy nedosáhla takové formy jako u psů nebo jiných domácích zvířat.

Existují tři základní tělesné typy koček. Zavalitý typ, jehož znaky jsou kratší tělo, hluboký hrudník, široká záď, krátká a kulatá hlava s plochým obličejem a krátké končetiny. Typickými plemeny tohoto druhu jsou perská kočka nebo britská krátkosrstá kočka. Dalším typem je svalnatý typ, někdy též jako typ zavalitý. Pro něj je typické dobré osvalení, delší končetiny, a ne tak kulatá hlava, což jej dělá nejčastějším typem kočky. Posledním druhem kočičího těla je útlý typ, nazývaný též štíhlý či orientální. Kočky tohoto typu mají štíhlé tělo s dlouhými nohami a klínovitou hlavu. Jsou to znaky současných siamských a orientálních koček. Mezi těmito typy koček existují plynulé přechody. Některá plemena se díky stavbě těla výrazně odlišují.

Kočka je dokonalý predátor. Má dobře vyvinuté smysly, dokáže se potichu plížit i vyvinout velkou rychlost. Je vyzbrojena zuby a zejména drápy k usmrcení kořisti. Tento druh šelmy je prstochodec, došlapuje na spodní plochy prstů, které jsou vybaveny měkkými polštářky. Na předních končetinách má pět prstů, na zadních čtyři. Drápy jsou zatažitelné a při chůzi skryté v kožních záhybech. Stopy kočičovitých šelem jsou díky tomu snadno odlišitelné od stop ostatních druhů šelem. Drápy na předních nohách si kočka obrušuje pravidelným škrábáním, oblíbeným škrabadlem jsou pro ni pohovky, křesla a jiný, nejlépe kožený, nábytek. Zadní drápy si okusuje. [9]

1.1.1 Zbarvení kočičí srsti

Kůže kočky je kryta srstí, až na pár míst, jako je čumák nebo polštářky tlapek. U koček se vyskytuje několik typů srsti. Krátkosrstá kočka s krátkou a přilehlou srstí, polodlouhosrsté a dlouhosrsté s chlupy, zpravidla delšími a jemnějšími. V různých chovech koček také vznikly mutace jako zvlněná srst, typ rex, drátovitá srst, která je plemenným znakem americké drsnosrsté kočky, či úplná bezsrstnost sphynxů.

Základními barvami srsti kočky domácí jsou černá, červená, čokoládová a skořicová. Kombinací těchto barev vzniká modrá, lila, plavá a želvovinová. Bílá se jako základní barva nepovažuje, je to nedostatek pigmentu. Tyto barvy se na kočičím těle mohou promítat v různých kresbách, které se obecně dají dělit na čtyři druhy: habešská, mramorovaná, tygrovaná a tečkovaná.

Obr. 1: Ukázka želvovinového zbarvení u kočky

1.2 Chov koček stručně a jasně

Kočky jsou méně náročné na chov než psi, protože se nemusí venčit a nevyžadují tolik pozornosti. Jsou pány sami sobě a když něco chtějí, řeknou si o to. Můžeme je chovat jak v domácnosti, tak venku, nebo obojí. V dnešní době je úplně běžné, že kočky domácí se pohybují pouze doma a nevyžaduje se po nich lov myši, jako tomu bylo dříve.

Chovné stanice koček jsou dnes už běžnou záležitostí. Zvířata se kříží a vznikají nové druhy koček, lišící se například délkou a barevností srsti, tvarem uší nebo i celkovou stavbou těla. Stačí si jen vybrat. Existují velmi drahá kořata, ke kterým se při jejich koupi vystavuje certifikát. Kočky s certifikátem mají větší šanci na získání ocenění na kočičích výstavách. Samozřejmě jsou zde i toulavé kočky, kterých se lidé mohou ujmout a sdílet lásku, ty ovšem potřebují důkladné vyšetření veterinárním lékařem. [6]

1.2.1 Veterinární lékař

Stejně jako každý domácí mazlíček, také kočky by měly mít svého lékaře. Je to pro ně sice nepříjemný, až traumatický zážitek, ale nezbytný. Veterinární služby jsou drahé, ale existuje spousta lidí, kteří by se pro své malé chlupaté miláčky i zadlužili.

Jakožto chovatelka jedné kočky, z mých zkušeností vím, že jsou veterináři velmi hodní lidé a chovají lásku ke zvířatům. Interiéry čekáren jsou mnohdy vyzdobené reklamními plakáty na různé zvířecí věci a služby, jako například krmivo, očkování, doplňky stravy, pamlsky... Konkrétně u veterináře mé kočky jsou na zdech například vtipné kreslené obrázky a malé komiksy s vtipnou pointou, což mi dodalo inspiraci k praktické části této bakalářské práce.

1.3 Egypt

Ráda bych zmínila Egypt, kde kočky byly a jsou doslova božstvem. Jejich vražda byla dokonce trestána smrtí. Je nesčetná spousta kočičích sošek, které byly ozdobené různými šperky, jakožto vyjádření úcty a vzhlížení k těmto malým šelmičkám. Nacházejí se téměř všude, i v egyptských hrobkách. Zde také bylo nalezeno nespočet maleb, ze kterých se dalo zjistit mnohé o tehdejší kultuře, politice a náboženství. Tyto malby znázorňují lidi s jejich domácími mazlíčky, zejména tedy kočkami. Byly znázorňovány jak realisticky, tak satiricky, v různých polohách a situacích. Třeba jak sedí na zemi nebo za židlemi, pochutnávající si na rybách nebo se svým pánem na lovu.

Egypt kolem roku 4000 př. n. l. byl kolébkou chovu koček. Tehdy probíhalo první zdomácnění koček. Domácí kočka totiž pochází z kočky plavé, která žila právě v tamních polohách. Byla větší, než dnešní kočky a srst měla zrzavo-hnědou, šedo-hnědou nebo pískově žlutou a pruhovanou.

1.4 Japonsko

Japonsko je takzvanou kočičí zemí, a proto bych se ráda zmínila o tamější kultuře, která dnes uctívá kočky jako snad žádná jiná země na světě. Kočky tam byly a jsou symbolem ochrany a štěstí od nepaměti. Mají dokonce i samostatné ostrovy věnované kočkám, na jednom ostrově je dokonce osm krát více koček než lidí, je to velmi hojně vyhledávané místo pro turisty. Velkými turistickými lákadly jsou třeba i kočičí kavárny, o kterých se zmiňuji v praktické části této práce, kočičí chrámy nebo i vlaky s tematikou tohoto zvířete.

Japonci kočku hodně vyobrazují v sošce, kterou nazývají „Maneki Neko“, jenž je socha různých velikostí, ale všechny většinou vypadají takřka stejně. Stojící kočka, která má zvednutou hýbající se tlapku. Jsou umístěny v různých chrámech, ve kterých se lidé modlí, nebo před obchody, kde mají svou přítomností lákat zákazníky. Bývají z keramiky a hojně zdobené, mají přinášet bohatství a zdraví vlastníkům. Jsou velkým lákadlem pro turisty v obchodech se suvenýry.

Obr. 2: Japonská Maneki Neko

1.4.1 Něco málo o japonské kočičí historii a umění

Kočky se dnes v Japonsku vyskytují běžně, ale nebylo tomu tak vždycky. Dostaly se tam na lodích z Číny zhruba před tisíci lety a stejně jako jinde, lidé je rádi uvítali jakožto hubitele škůdců. Koček bylo tolik, že se musely přemístit z farem do ulic. Kočky se neustále množily a lidé tak k nim měli daleko blíže. Toto pak vedlo k posedlosti lidí tímto kočičím fenoménem.

Jak víme, lidská představivost nezná meze. Japonští lidé začali kočky malovat ve velkém a v rozmanitých polohách. Například jak spí, hrají si, chytají kořist a další. Dokonce se již objevovaly kočky s lidskými vlastnostmi, chodící po dvou nohách, oblečeny do lidských šatů, dělající posvátné rituály. Kolem poloviny devatenáctého století se vyobrazovaly také lidské celebrity v kočičí podobě. To však bylo zakázáno, ale umělce to nezastavilo.

Dnes už se v Japonsku setkáváme s kočkami na každém rohu. Jsou naprosto všude, maskoti, symboly posvátnosti a profitu. Spousta koček byla vyobrazena všemi různými způsoby a stylizacemi. Nejznámější je „Hello Kitty“ nebo „Matu the Cat“.

1.4.2 Hello Kitty

Je to kreslená postavička malé roztomilé kočky od designérky Juko Šimizu. Myšlenkou autorky bylo, že Hello Kitty je malá holčička, je však zobrazována v podobě bílé kočičky s červenou mašlí. Tento charakter je základem směru japonské pop kultury, zvaného „kawaii“. Poprvé se Hello Kitty objevila v roce 1974 v Japonsku a do USA se dostala o dva roky později.

Hello Kitty byla velmi oblíbená v Číně, její popularita ovšem začala klesat kolem roku 2000. Kuriozitou je, že v Thajsku, policisté, kteří nedodrželi některá pravidla jako na příklad pozdní příchody do práce, byli nuceni nosit růžové náramky s její tematikou i několik dní.

Obr. 3: Hello Kitty

2 TEORIE KOMIKSU

Protože jsem se rozhodla kočky ztvárnit formou komiksových stripů, ráda bych napsala také něco o komiksu samotném. Podle knihy *Český komiks*, od spisovatelky Heleny Diesing, pravá definice komiksu neexistuje a pravděpodobně nikdy existovat nebude. Já však souhlasím s názorem, že komiks je jakýsi kreslený, jakkoliv krátký seriál, který si autoři vytváří a píše podle vlastních představ. Může mít mnoho verzí, např. s nebo bez textu. Záleží na těchto aspektech:

- sekvenční narace
- hlavní charakter
- text (ať už promluvy v bublinách, příběh pod obrázky nebo žádný)

Přestože spojení obrazu a textu bylo velmi oblíbené, před rokem 1989 se však označení „komiks“ neuchytilo. Bylo totiž spojováno s „imperialistickým západem“, a to zdejší lidé neměli rádi. Český znějící názvy, jako kreslený seriál či obrázkový seriál, takový rozruch (jako komiks) nevzbuzovaly. To ovšem vedlo k problému, jenž vězel ve špatné terminologii, a tudíž nebyl znám rozdíl mezi komiksem a kresleným nebo obrázkovým seriálem.

2.1 Historie komiksu v Českých zemích

První komiksy v Českých zemích vznikaly v 19. století, podobně jako v ostatních zemích, karikaturami v humoristických časopisech. V ilustraci spojené s textem se takto pojem komiks a kreslený film začal objevovat poprvé.

Z časopisů, které bychom mohli zmínit, jsou třeba Humoristické listy. Tento časopis se nejprve věnoval politice, ale později začaly převládat karikatury se zvláštním použitím textu v jakýchsi prvních bublinách.

Roku 1862 se objevila první pořádná komiksová textová bublina v Humoristických listech. Byla to bublina, vyfukovaná brčkem, v záhlaví obsahující text. Ačkoli by si jeden mohl myslet, že to zatím ještě nic není, je to velký milník v historii spojení obrazu a textu.

Další pokračování rozvoje komiksu bylo v rozmachu satirických časopisů sedmdesátých a osmdesátých let 19. století. Nově vzniklé tituly kopírovaly obsah už vzniklých titulů, jejich kvalita však nebyla tak dobrá jako u starších. Rozvíjel se formát i jejich třibení a ustálení. První typy byly rozvrženy do stejně velkých panelů, které doplňovaly texty pod nimi. Tento formát se udržoval až do čtyřicátých let 20. století.

Jinak je česká komiksová scéna docela nejasná. Určit jednotlivé autory kreslící do různých časopisů a periodik je nesnadné díky absenci signatur. [1]

2.2 Současná domácí scéna

Současný český komiks se má zcela jistě lépe než třeba před dvaceti lety. Určitě by to mohlo být lepší, ale záleží na tom, s čím porovnááme. Ve srovnání s českým trhem je polský trh čtyřikrát a německojazyčný dokonce desetkrát větší.

Český komiks si po svém živelném rozmachu spjatém s érou svobody na počátku devadesátých let prošel velmi chudým obdobím, během kterého do značné míry vymizel z periodik, která byla po celou dobu jeho existence jeho domovským prostředím. Odmlčela se i většina tvůrců, avšak po sametové revoluci opět začali komiksy nadšeně tvořit.

Nový dech začala domácí scéna nabírat s rokem 2000, avšak pouze v menším měřítku. Časopis *Aargh!*, vycházející jednou ročně, v jistém smyslu zajišťuje pohled na nové komiksy dodnes. Po „generaci nula“, jak byla tato nová vlna umělců označena, přišli další, mladší autoři a vznikl první, na komiksovou tvorbu přímo zaměřený, vysokoškolský obor. V dříve, převážně mužském prostředí, se začaly objevovat autorky, ženy. Komiks opět začal v českém prostředí pronikat na povrch z novin a časopisů, kde byl čím dál méně chtěný. Začal se objevovat v knihách, kde nalezneme komiksovou seriální nebo jednorázovou dějnovou tvorbu. [9]

2.2.1 Komiks v periodikách

Pokud jde o periodika, pozice českého komiksu pro děti hájí především časopis *Čtyřlístek*. O čtyřech zvířátkách ve *Čtyřlístku* se ještě zmíním později. Do časopisu *Čtyřlístek*, kromě legendy Jaroslava Němečka, přispívají i mladší tvůrci. Jsou to Tomáš Chlud se seriálem *Cyřil a Mikuláš*, Dan Černý s *Tryskošnekem* nebo Nikkarinovy příběhy o *Hubertu a Hugovi*. Vedle *Čtyřlístku* se v roce 2015 objevil projekt *Bublifuk*, spjatý především s Klárou Smolíkovou. Její projekt však nemá častější periodicitu a distribuci, a tudíž se tak nemůže srovnávat s legendárním *Čtyřlístkem*.

Dalším výrazným periodikem, kde vycházejí komiksové příběhy pro mládež, je časopis *ABC*. Pro tento projekt, zaměřený na mladší věkovou kategorii už více než šest desítek let, přispívá Vlastislav Toman, který byl mimo jiné i šéfredaktorem tohoto časopisu. Lukáš Fibrich je také důležitým hráčem v publikování krátkých seriálových příběhů na tomto poli. Jeho kocour *Mourrison* je mezi čtenáři velmi oblíben. Dále jsou populárními autory Martin Šinkovský s výtvarníkem Ticho 762, Eduard Stěpař a Matyáš Namai (*Mistr Šao-linu*). Některé z těchto komiksů pak vycházejí i knižně.

Dále bych také ráda zmínila *Dechberoucí Zázrak* (r. 2016–2017) scénáristy Petra Macka a kreslíře Petra Koplá. Tento sešitový projekt se měl postavit vedle amerického

vydavatelství *Marvel* a přinést čtenářům domácí superhrdiny. Bohužel, po dvaceti pěti číslech, přestal vycházet.

Komiksy pro dospělé v novinách už nenajdeme, v časopisech však ještě několik posledních pokladů zůstalo. Magazín *Reflex* již od roku 1995 každý týden bedlivě monitoruje domácí politiku i šoubyznys mimozemský satirický reportér *Zelený Raoul*, jehož ztvárňoval Štěpán Mareš. Od roku 2010 se zde pak objevují příběhy kreslířky Lely Geislerové o dynamice vztahů mezi muži a ženami, ve stripové sérii *Zen Žen*. Jinak se časopisy komiksům spíše vyhýbají.

Obr. 4: Díl *Zen Žen* z týdeníku *Respekt*

2.2.2 Komiksy jako knihy

Naopak přibývá knižních komiksů určených pro dospělé neboli románů (graphic novels), které se uchytily v Česku, Polsku i Německu. Znáмым je například *Alois Nebel* od Jaroslava Rudiše a Jaromíra Švejdíka, jehož první svazek vyšel v roce 2003 a komplet poté roku 2006. Švejdík také zpracoval scénář Jana Nováka do knihy *Zátopek. ...když nemůžeš, tak přidej* (2016) o legendárním českém olympijském běžci. Nyní Švejdík pracuje na adaptaci románu o osudech kontroverzních bratrů Mašínů.

V posledních letech se český komiks hodně věnuje české historii, vyšlo již několik pozoruhodných projektů. Asi doposud nejvýraznější série *Češi* scénáristy Pavla Kosátika, která jednak obsáhla klíčové okamžiky velkých dějin Československa a zároveň poskytla vzácnou příležitost několika komiksovým výtvarníkům, např. Štěpánce Jislové či Karlu Osohovi k tvorbě celé knihy.

Životní příběhy lidí s komplikovanými osudy zpracovává formou komiksu Vojtěch Mašek společně s antropoložkami Mášou Bořkovcovou a Markétou Hajskou, v rámci sdružení *Ašta Šimé*. Dále stvořili cyklus *O příběhy* (2010), v němž nabídli vzpomínky československých Romů a pokračovali souborem *Nejisté Domovy* (2018), ve kterých hrají hlavní roli děti z dětských domovů a pěstounské péče. *Svatá Barbora* (2018) je posledním Maškovým dílem ve spolupráci se scenáristou Markem Šindelkou a výtvarníkem Markem Pokorným. V tomto díle zpracovávají kriminální kauzu, která před lety otřásla českou veřejností.

Současný český komiks nabízí již celou řadu kvalitních knižních titulů s vážnou tematikou pro dospělé. „Zlatým časům“ komiksu pro děti z 60. až 80. let minulého století se tvorba komiksů pro děti od současných šikovných umělců, nevyrovná. [9]

2.3 Terminologie ve světě komiksů

V komiksovém prostředí se pracuje s různou terminologií a některé z nich vám nyní představím.

Termín comics (komiks) u nás nebyl až do roku 1945 znám. Místo toho se objevoval opis typu vyprávění textem a obrazem. Někteří lidé si komiks často spojovali s promítáním příběhů, a proto jej začali nazývat filmem nebo kresleným či obrázkovým seriálem.

Bublina – prvek, definující samotný komiks, který nemusí být výhradně verbální ani pouze obrazový. V českém prostředí byl nevídaným prvkem ve vizuální stránce příběhů, a proto se z vnitřní části obrázků vymazával a nahrazoval textem pod příběhem. Tím vznikaly komiksové seriály. Někdy se tvorba nemusí omezovat jenom na spodní doplnění nebo dialogy v bublinách a může využít obou prostředků vyprávění příběhu.

Lettering – písmo/styl písma. Kromě přímé řeči může vyjadřovat i emoce či intenzitu zvuku.

Panel – ohraničené obrazové pole, rozděluje děj do jednotlivých segmentů a zpřehledňuje celek.

Obrázkový (kreslený) seriál – v české meziválečné scéně jednoznačně převažuje, především ve tvorbě pro děti. Na rozdíl od pravého komiksu zde není podmínkou ohraničení

jako u panelů. Obrázková složka však dominuje a text se nachází mimo ni. Je zastaralejší verze komiksu.

Žertovný cyklus – je jednorázový, s jeho postavami se setkáváme pouze jednou, v premiéře tohoto mini komiksového stripu. Byl příznačný hlavně v časopisech.

Karikatura – zjednodušená kresba v médiích se satirickým nádechem. Kreslí je především humoristé, pro nejrychlejší a nevystižnější poselství, které se jen těžko nastiňuje textem.

Grafická novela – někdy znám a pod názvem kreslený román. Dnes bývají takto označeny komiksové knihy obecně. Nemusí nutně disponovat formálními komiksovými prvky jako panel, bublina. [1]

2.3.1 Komiksový strip, komiksový časopis, fotokomiks, webtoon

Podle webové stránky *profikomiks.cz* je komiksový strip definován jako krátký příběh, který v malém rozsahu dokáže vtipně předat myšlenku. Může se publikovat jak v tištěné formě, tak na webu a sociálních sítích.

Mezi jeden z prvních komiksových stripů by se mohl zařadit *Yellow Kid*. Tento, dnes docela strašidelně vypadající, klouček si prorazil cestu do novin a výtisků v USA už v roce 1896. Tyto komiksové stripy jsou charakteristické novinovým původem a nevelkým rozsahem.

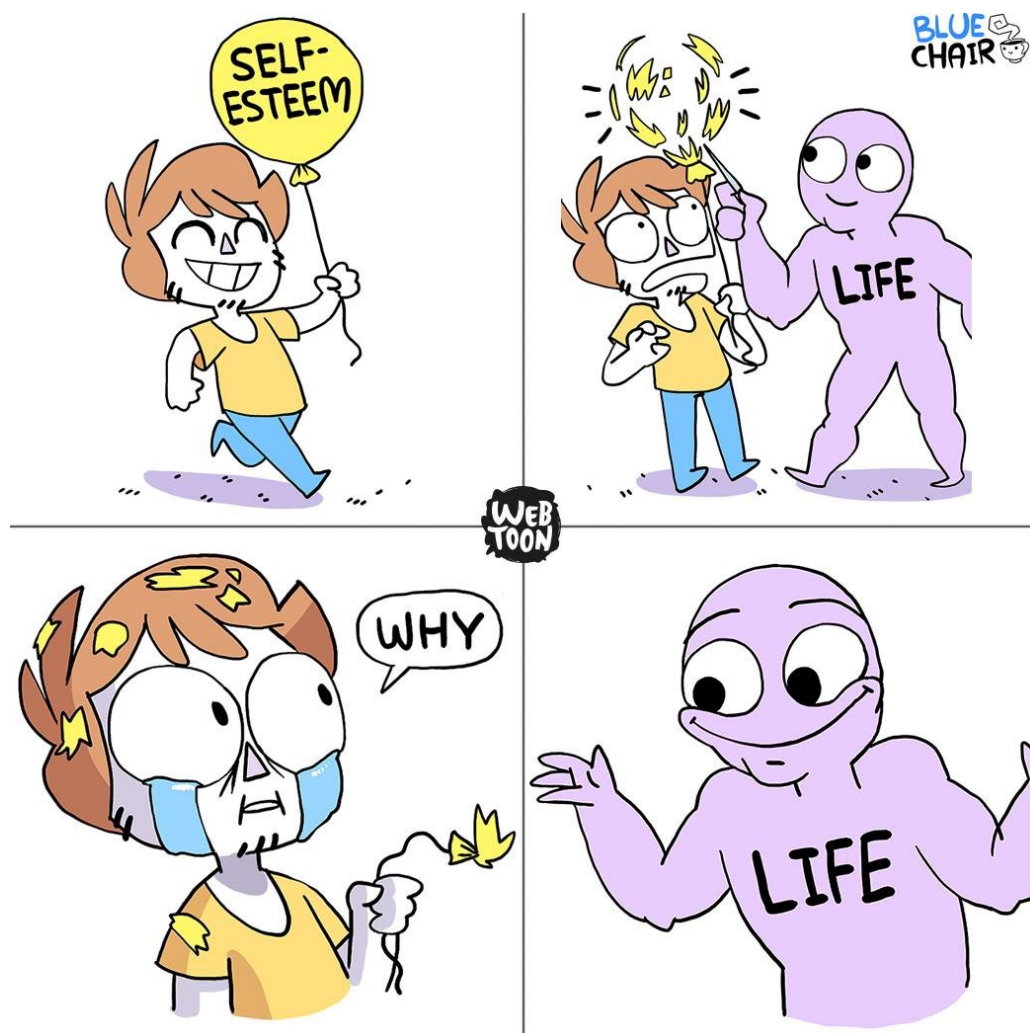
Pokud jsou komiksové stripy úspěšné, mohou být vydány v komiksovém sešitu, který má většinou okolo dvaceti dvou stran z papíru lehčí gramáže.

Komiksová kniha neboli, doslovně přeloženo jako grafický román, je médium, ve kterém se komiksy vydávají. Je to ucelený dlouhý příběh, nejedná se o komiksový strip. Má pevnou vazbu a příběh v něm může být až na padesáti stranách. Bývá i doprovodným prvkem her, filmů nebo knih. Podle země, ve které vychází, jej lze nazvat i komiksovým albem.

Dalším termínem, o kterém bych se ráda zmínila, je komiksový časopis. Jedná se o magazín, ve kterém jsou vydány příběhy od více autorů. Příběhy mohou být krátké, ucelené nebo mohou mít pokračování v dalších výtiscích. Tyto komiksové časopisy jsou obvykle ve formátech A4.

Fotokomiks je jedním z dalších termínů ve světě komiksu. Jedná se fotografický komiks. Základem jsou fotografie, doplněny textem. Nejčastěji jsou umístěny na internetových stránkách, případně časopisech, které nejsou kompletním komiksovým magazínem.

Mojí nejoblíbenější formou z ucelených dlouhých komiksových příběhů a stripů je takzvaný webový komiks. Je znám pod pojmem webtoon. Tato forma komiksu je lehce dohledatelná a dostupná k přečtení na internetových stránkách. [7]

Obr. 5: Ukázka komiksového stripu z oficiální stránky Webtoon, autor: Shen

3 KOMIKS V PRAXI

Pro názornost představuji několik skvělých komiksových hrdinů včetně charakteristiky a jejich autory.

3.1 Kocour Felix

V první polovině 20. století se objevila první zmínka o americkém komiksovém hrdinovi Kocourovi Felixovi (Felix the Cat), který spatřuje světlo světa v roce 1922. Bohužel není úplně jasné, kdo jej vytvořil, jestli Pat Sullivan nebo Otto Messmer. Je to velice zajímavá postavička kocourka, která prorazila nejen v komiksu, ale i v kreslených filmech.

Vytvoření a zpracování jeho postavy bylo pravděpodobně pro jeho autora nesmírně náročné, nicméně pro komiksový svět, mimořádně přínosné a inspirativní. Nyní si již dokáží představit, jak velkou časovou náročnost obnáší práce na vytvoření, byť zdánlivě jednoduché zvířecí postavě.

Dá se říci, že jistá úleva při kresbě postavičky kocoura samotného byla v tom, že je celý černý. Tato volba umožnila jednodušší animaci a kreslení z různých úhlů.

Jeho autor považoval za nezbytné, věnovat pozornost detailům v obličeji, velkým očím, malému nosíku. Toto je základ pro tvorbu postavy, zajímavě roztomilé.

3.1.1 Felixova historie

Byl to jeden z nejmýznejších zvířecích hrdinů 20. století. Dnes už je to možná trochu neznámý a pozapomenutý, karikaturně stylizovaný, kocour, v té době však hvězda. Roku 1919 se představil v prvním krátkém snímku *Feline Follies*, kde prožíval řadu mnohdy až surrealistických dobrodružství. Jeho komiksová minulost postupně přešla v němý animovaný seriál, který neustál pokrok technologie, a tudíž zvukové animace.

V průběhu 20. a 30. let 20. století se Kocour Felix pohodlně zabydlel v československém popkulturním prostoru. Diváci jeho krátká animovaná dobrodružství znali nejen z kin, komiksů a obrázkových seriálů, ale i z nejrůznějších periodik. Samostatně publikované komentované seriály z dílny kreslíře Ferdinanda Fialy se těšily velké přízni publika a brzy se Kocour Felix začal objevovat i v reklamách, například na Hašlerky nebo vysavače. Dovolovalo to dobově volné pojmání autorských práv, které vedlo i k situaci, kdy Kocour Felix byl ideálním marketingovým tahem. Komerční využití jeho postavičky nebylo zpoplatněno a přinášelo tak majitelům propagovaných výrobků a služeb extrémní finanční zisky. [3]

Pod rukama mnoha místních, ať už zkušených či amatérských kreslířů, vznikaly různé verze podoby tohoto kocoura. Tyto pokusy vedly k publikaci mnoha komiksových stripů v časopisech, což velmi přispělo na popularitě Felixe. Neoriginální ztvárnění Kocoura Felixe jinými kreslíři nebylo úspěšné. Začal vycházet i magazín *Kocour Felix* v září 1927 jako čtrnáctideník, ale komerčně se neuchytil.

V polovině 30. let 20. století už sláva kocoura Felixe začala pohasínat. Postupně byl totiž přehlušován animovanými a komiksovými příběhy Walta Disneyho. Musím však uznat, že za své doby zanechal ve světě výraznou stopu.

Obr. 6: Kocour Felix v jeho nejznámější poloze

3.2 Garfield

Zná jej snad každý, světově známý fenomén jménem *Garfield*. Vytvořil jej Jim Davis a prorazil tak do komiksové scény celého světa.

V amerických novinách se poprvé objevil 19. června 1978. Byly to tříokénkové kreslené příhody tohoto kocoura. Důvodem, proč je Garfield tak populární je, že se s ním ztotožňuje většina lidí, ať už mají doma kočku nebo ne. Stamiliony lidí si proto oblíbily tohoto tlustého, líného a věčně hladového kocoura, který miluje lasagne a nechytá myši.

Média, ve kterých tato kreslená postavička vycházela, zahrnují nejen komiks, ale i animované televizní formy. Roku 2004 byl natočen první film *Garfield* ve filmu, roku 2006 jeho pokračování *Garfield 2*.

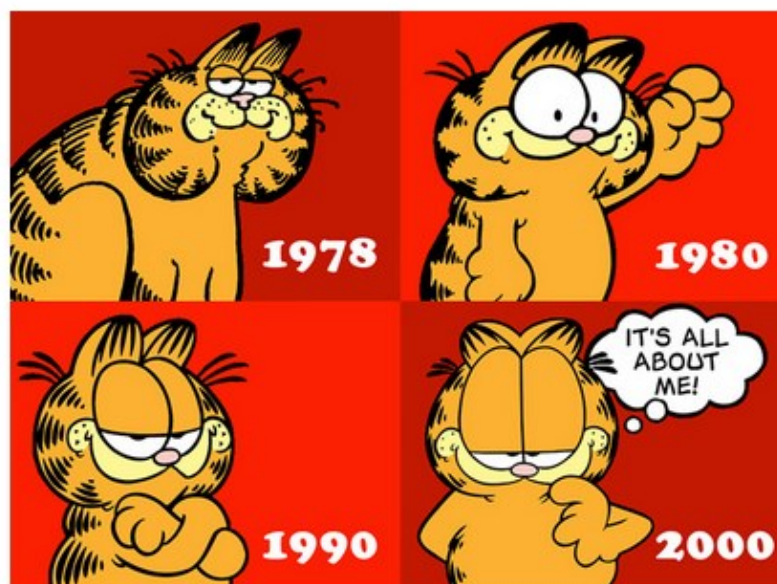
Kdybychom se zaměřili ještě více na tento sympatický kreslený charakter, zjistili bychom, že je to vlastně dobrák. Jeho komiksově stripové jsou převážně orientované kolem každodenního života, který Garfield tráví s páníčkem Jonem a psím kamarádem Odiem.

3.2.1 Garfieldova historie

Pro Jima Davise to byla dlouhá cesta, než vymyslel tohoto rezavého kocoura. Inspiraci čerpal převážně na statku, kde trávil mnoho času s venkovskými kočkami. Prvně se tyto krátké vtipné příběhy jmenovaly *Jon*, podle Garfieldova páníčka, a dostaly se dokonce i do novinového deníku *The Times*.

V průběhu tvorby této postavičky byla stylistika kočky několikrát pozměněna. Dalo by se říci, že se vyvíjel, jak roky a ocenění přicházely. V prvních stripech, chodil po čtyřech, později, v novějším vydání, začal využívat nohy jen dvě. Jeho tělo zeštíhlelo a humorné pointy se také změnily, jeho obličej prodělal pár změn, například v očích a čumáčku. Podle Davise byly tyto úpravy myšleny tak, aby bylo pro Garfielda lehčí shodit Odieho ze stolu nebo dosáhnout pro koláč.

V současné době Jim Davis dohlíží nad výtvarnými adaptacemi Garfielda od mladších umělců, kteří dávají život tomuto světově známému kocourovi.

Obr. 7: Evoluce vizuální stránky Garfielda

3.3 Snoopy

Nemusíme se pohybovat jen v kategorii koček. Jedním, hodně známým představitelem, kterého bych zde ráda uvedla, je pejsek Snoopy. Představuje fiktivní charakter, který figuroval v komiksech *Peanuts* od Charlese M. Schulze. Originální kresby Snoopyho byly inspirovány reálným pejskem původního autora těchto komiksů. Poprvé se objevil v roce 1950 a od té doby jen nabíral na popularitě, kterou mu zajistily nejen komiksy, ale i televizní seriály.

3.4 Kocour Mourrison

Již výše zmiňovaný český komiks autora Lukáše Fibricha, *Mourrison*, vychází od roku 2002 v časopise *ABC*. Začínal jako komiksový strip, ale díky své oblíbenosti se z něj stal celostránkový komiks. Hlavní postava, kocoura Mourrisona, je fiktivního charakteru, oblečen jako superhrdina. Kresba postavy je jednoduchá, ale zároveň důvtipná. Chodí v červenožlutém kostýmu a na hrudi má výrazné písmeno „M“. Je dospělý, ale chová se jako chlapec a často se snaží polemizovat o hlubokých tématech, například smyslu života. Mimo jiné také dokáže létat.

V poslední době jeho příběhy vycházejí také knižně v měkkých deskách. Komiksy o Mourrisonovi jsou zajímavé tím, že nekončí pointou jako ostatní komiksy stejného typu. Často se zde objevují slovní hříčky, dvojsmysly a jiné vtipné obrázky. Jeho popularita narostla natolik, že se stal maskotem časopisu *ABC*.

Obr. 8: Sebrané Spisy, Mourrison

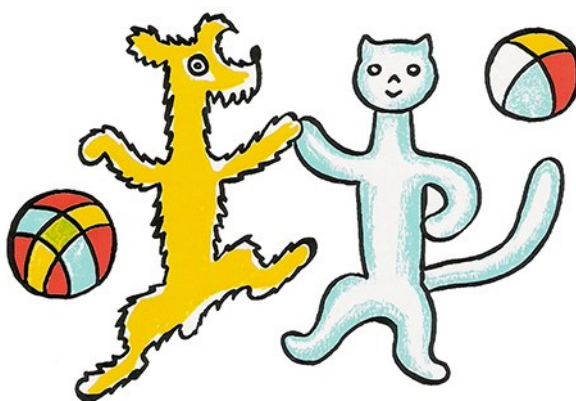
3.5 Pejsek a kočička

Přibližně v roce 1928 začaly vycházet první příběhy kamarádů pejska a kočičky. Napsal je Josef Čapek pro svou dceru, tehdy v předškolním věku. První jeho příběhy vycházely v příloze Lidových novin, první samostatné vydání těchto povídek pod titulem *Povídání o pejskovi a kočičce* vyšlo už v roce 1929.

Stojí za zmínku, že povídky o pejskovi a kočičce jsou tak populární, že se ztvárňují i na divadelní scéně pro nejmenší. Jsou neskutečně známým fenoménem a já obdivuji, jak takto jednoduchá kresba dokáže zaujmout divácké oko a dětskou duši. Protože jsou postavy pejska a kočičky tak ikonickým příkladem kresby kočky a psa, ráda bych ji zařadila do teoretické části své bakalářské práce.

Zvířátka se se svou hravostí a nešikovností podobají dětem, a proto mají takový úspěch nejen v dětském světě. Objevují se zde i různé nonsensy, například, že se tito dva vyperou a pověsí na šňůru, nebo že si zašijí díru v kalhotách žízalou. Jejich hravé, někdy až neskutečné, humorné příběhy, si velice rychle získají sympatie i těch nejmenších dětí. Staly se tak populárními i proto, že vždy mají dobrý a šťastný konec s výchovným ponaučením.

Můžeme se pozastavit nad tím, jak jsou zde hlavní hrdinové pejsek a kočička vyobrazeni. Jak jsem již zmínila, jednoduchá kresba vypovídá o genialitě autora, Josefa Čapka. Stejně jako u výše zmiňovaného kocoura Felixe, pejsek i kočička mají jednotnou barvu, bezproblémově se kreslí i animují. Pejsek a Kočička nejsou ztvárněni jen knižně, ale jejich příběhy byly vysílány i v televizním pořadu *Večerníček*.

Obr. 9: Pejsek a kočička

Kouzlo těchto dvou dětských hrdinů je nezapomenutelné už 90 let. Jejich příběhy jsou stále velmi žádané, ať už v tištěné podobě nebo formou e-knihy.

Jako dítě jsem knihu o pejskovi a kočičce měla hodně ráda. Hlavně vizuální stránku, ale i jejich bizarní příběhy. Kniha je ideální čtení pro děti před spaním. [10]

3.5.1 Josef Čapek

Narodil se v březnu roku 1887. Byl starším bratrem spisovatele Karla Čapka, s nímž nastartoval svou cestu v literatuře. Byl grafik, avantgardní malíř, ilustrátor, ale i fotograf a novinář. Zkrátka všestranně rozvinutá osobnost.

Díla Josefa Čapka byla velice inspirativní, dokázala zaujmout svými literárními či obrazovými zpracováními. Inspiroval se kubismem, který neváhal použít ve své tvorbě. Byl také skvělým vypravěčem, dokázal virtuózně svým dětem nastítnit, jím smyšlené, dětské příběhy.

Byl však introvert, ve svých dílech pro dospělé cílil na hloubku lidského nitra, jeho básně, které napsal v koncentračním táboře, se naštěstí dochovaly.

Významným jeho dílem je drama *Ze života hmyzu*, které napsal spolu se svým bratrem Karlem Čapkem. Zmiňuji i jeho dalšího díla, například hru *Země mnoha jmen* nebo soubor fejetonů *Ledacos*.

Josef Čapek zemřel v koncentračním táboře roku 1945. [11]

3.6 Čtyřlístek

Čtyřlístek patří mezi nejslavnější, nejdéle vycházející, komiksy na české scéně. Scénář mu psalo mnoho autorů. Prvními byli Jaroslav Němeček a Vladimír Urban. Povedené příběhy kocoura Myšpulína, zajíce Pindi, psí slečny Fifinky a prasátka Bobíka vyšly poprvé v roce 1969 v redakci Orbis.

Ze začátku nebylo v úmyslu navázat na první příběh, ale čtenáři byli zpracováními tak nadšeni, že začaly vycházet i další sešity.

V roce 1990 vzniklo soukromé nakladatelství *Čtyřlístek*. Od té doby vyšlo mnoho publikací s těmito zvířecími hlavními hrdiny. Je to časopis nejen pro sběratele. Pokud si jej pořídíte do rodinné knihovničky, budou ho číst zcela jistě i dospělí.

3.6.1 Jaroslav Němeček

Takzvaný otec *Čtyřlístku*. Je česká legenda v kreslení komiksů. Mimo jiné ilustroval i dětský časopis *Mateřídouška*. Vedle *Čtyřlístku* ilustroval také *Čaroděje Huriáše* nebo *Rexíka*. V rozhovorech pro média uvádí, že jeho inspirací k příběhům postaviček *Čtyřlístku* byly cesty po Evropě, kde obdivoval velké množství dětských časopisů a zvířecí cykly Waltera Disneyho.

U postavy kocoura Vavřince nebo u různých zápletek *Čtyřlístku*, se Jaroslav Němeček inspiroval západní kulturou až příliš.

3.6.2 Ilustrování Čtyřlístku

Postupem času můžeme diskutovat o tom, jestli autorem novějších příběhů je samotný Jaroslav Němeček. Ilustrace sice vypadají věrohodně, ale vykazují jisté, byť nepatrné, znaky odlišnosti než originál, nakreslený stylem pana Němečka. Odborník tyto nuance samozřejmě odhalí.

Existuje sice možnost, že by se postupem času styl autentické kresby Jaroslava Němečka mohl změnit, ale u tak výjimečného kreslíře se zažitým stylem, je to velice nepravděpodobné, až nemožné.

Stylizace postav zvířátek Myšpulína, Pindi, Fifinky a Bobíka je naprosto unikátní a vynikající, plná barev, zvýrazněná černou konturou. Je to zajímavý úkaz zvládnutí propojení lidské pozornosti dětí a dospělých. [12]

Obr. 10: Hlavní hrdinové Čtyřlístku

4 ILUSTRÁTOŘI

4.1 Česká scéna minulého století

4.1.1 Josef Lada

Tento velikán české i světové scény se proslavil hlavně svými dokonalými kresbami jak zvířátek, tak i lidí. Sám Pablo Picasso o něm řekl: „Je to jeden z největších, koho máme”.

Byl to nejen malíř, ale i spisovatel. Celý život zasvětil symbióze výtvarného umění a literárního projevu. Jeho ilustrace mají svůj vlastní osobitý styl a nelze si jej splést s někým jiným. Jeho kresebná stylizace je unikátní. Má specifické rysy, kterými nedisponuje žádný jiný umělec. Typickými znaky Ladových děl byly silná linka, zaoblenost lidských postav a určitá výrazná barevnost. Krajiny a lidé na jeho malbách vypadají čistě, poctivě, prostě. Vyplývalo to z malířovy touhy po určité harmonii a jeho výborného pozorovacího talentu, přestože byl od mládí zrakově hendikepovaný.

Kreslil pro časopisy zejména lidového charakteru. Významné pro něj bylo, že se jeho tvorba objevila i v již zmiňovaných *Humoristických listech*. Důležitým milníkem v jeho díle byla spolupráce s přítelem Jaroslavem Haškem, který napsal humoristický román *Osudy dobrého vojáka Švejka*. Josef Lada byl požádán o vytvoření obálky této knihy, kterou si oblíbil natolik, že se rozhodl nakreslit celý obrazový seriál, díky čemuž byl vyloučen ze Svazu novinářů. [13]

4.1.2 Karel Svolinský

Všestranně zaměřený autor a jedna z vůdčích osobností české kultury již od mládí sklízel úspěchy nejen doma, ale i v zahraničí. Tvořil knižní grafiku, typografii a ilustrace, volnou dekorativní i monumentální malířskou tvorbu, známky, loutky, scénografii, návrhy divadelních kostýmů, ale i bankovek a působil i v dalších uměleckých oblastech. Získal mnoho ocenění včetně prestižní ceny Grand Prix za ilustrované dřevoryty v roce 1925 v Paříži.

V jeho díle v prostředí kresby vystupuje hlavně nepřetržitý proud linií, v nichž se autor snaží zachytit kresebný tvar a vyjádřit tak svou svébytnost. V jeho skicách vnímáme osobní rukopis, který si tvrdou pílí vybudoval. [14]

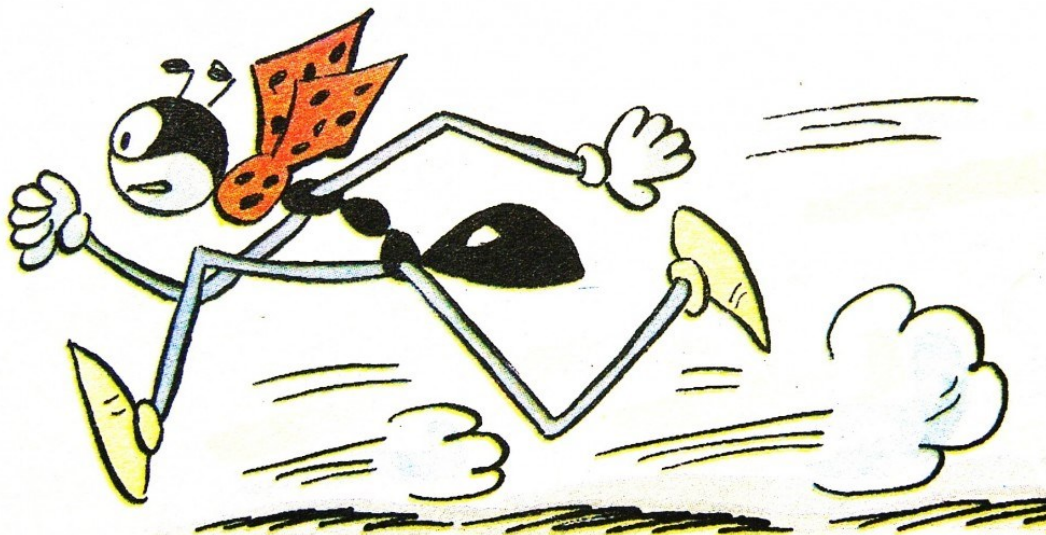
4.1.3 Ondřej Sekora

Spisovatel, žurnalista, a především grafik a ilustrátor byl výraznou osobností v českých zemích. Psal a ilustroval hlavně knihy pro děti. Zajímal se o přírodu, jeho nejúspěšnějším dílem byla postava Ferdy Mravence a jeho dobrodružství s broukem Pytlíkem. Sekorovy příběhy spojují zábavnost s poučností a morální pointou. Jeho tvorba byla blízká stylu animovaného filmu.

Mimo umění se také věnoval sportu, byl zakladatelem prvních českých ragbyových klubů, sportovním trenérem a propagátorem sportu vůbec. [16]

4.1.3.1 Ferda Mravenec

Komiksová postavička Ferdy Mravence se poprvé objevila v roce 1927 na stránkách Lidových novin. Ihned byl populární. Ferda je malý mravenec, který prožívá různá dobrodružství v hmyzím světě. Jeho nejlepší přítel brouk Pytlík si také získal svou oblibu, a to nejen u dětí. Sekorovy hmyzí příběhy jsou poučné a prodávají se dodnes v různých formách. Nejběžnější je podoba animovaných krátkých pohádek. Ferda Mravenec se dočkal také ztvárnění ve filmu, Večerníčku a jiných pořadech pro děti. Ferdova červená mašle s černými puntíky se stala jeho nezaměnitelným symbolem. Motiv Ferdy Mravence se dodnes objevuje na mnoha dekorativních předmětech a hračkách.

Obr. 11: Ferda Mravenec

4.2 Současná česká scéna

4.2.1 Karel Jerie

Český malíř a kreslíř Karel Jerie je umělec, který se může pyšnit mnoha oceněními. V roce 2008 získal na Mezinárodním komiksovém festivalu v Lodži první cenu za komiks věnovaný historii českého komiksu pod názvem *Sbohem má láska*. Jeho hlavním studijním a profesním zaměřením je malba. Jeriovy ilustrace se objevily i ve známých časopisech jako je *Aargh!*, *Crew*, *Reflex*, *Komiksfest! Revue* nebo *Mladá Fronta*. Je zakládajícím členem občanského sdružení na podporu komiksu *Seqence* a výtvarné skupiny *Natvrdlí*. Byl členem Skupiny výtvarných umělců Mánes.

Vytvořil si svůj vlastní ilustrativní styl, díky kterému je populární. Jeho komiksové postavy jsou osobité a mají svou vlastní charakteristiku. [15]

4.2.2 Jiří Grus

Jiří Grus je český malíř, komiksový kreslíř a scenárista. Studoval na Akademii výtvarných umění v Praze, kde se zaměřil na studium klasické malby. Jeho práci můžeme znát v podobě knižních ilustrací, epických komiksů a mimo jiné se věnuje i kresleným vtipům.

Jako zajímavost bych uvedla, že na své internetové platformě pořádá soutěž o nejlepší kreslený vtip pod záštitou recesistické organizace Fórum Vtipu. Za každým jeho dílem se skrývá kombinace pečlivé přípravy, hloubavé výtvarné analýzy a zároveň křehkého humoru.

Grusova tvorba, jakožto autora s několika oceněními, se objevovala například v časopisu *Aargh!* Mezi jeho díla také patří například spolupráce se scénáristou Štěpánem Kopřivou, kterému ilustroval povídky *Princip nepravděpodobnosti* a *Jasně, že jsem ji zabil*. Tyto povídky byly publikovány v několika evropských zemích, ale i v legendárním americkém časopise *Heavy Metal*. [17]

4.2.3 Petr Kopl

Petr Kopl je talentovaný umělec, který vystudoval obchodní akademii. Jeho tvorba měla úspěch nejen v českých zemích, ale i ve Spojených státech amerických, Jižní Korei a Finsku. Ilustroval například knihu autorky Veroniky Válkové *Dobrodružné výpravy do minulosti*, z nakladatelstvím Fragment nebo pohádku *The Goat With the Golden Horns* amerického autora Roberta Wortocka, která byla vydána ve Spojených státech amerických.

Jeho komiksová tvorba zahrnuje adaptace literárních pojmů, jako jsou *Tři mušketýři*, *Král Artuš*, *Pes baskervillský* nebo *Dracula*. Známé pražské nakladatelství Crew vydalo roku

4.3 Zahraniční scéna

4.3.1 Sarah Andersen

Jedním z legendárních kreslířů a malířů je autorka amerického původu Sarah Andersen. Proslavila se především komiksy *Sarah's Scribbles*. Jedná se o vtipné satirické komiksové stripy, které popisují její životní dobrodružství, přátele a milované. Hlavní hrdinkou je sama Sarah. Její stylizace je vtipná, hravá a hlavně chytlavá. Jakmile se jednou člověk začte do jejich knih, vždy je dočte jedním dechem až do konce. Přestože je tato autorka mladá, vydala již tyto tři knižní tituly *Ubulená hromádka štěstí*, *Dospělost je mýtus* a *Kočky útočí*.

Obr. 13: Komiksový strip o kočce od Sarah Andersen

V knize *Kočky útočí* autorka věrně popisuje její osobní zkušenosti s kočkami. Copak se asi tak v jejich kočičích hlavičkách odehrává, jaké lumpárny asi tak vymýšlí? Kočky jsou zde stylizovány jednoduše a hravě. Přesto je patrné, že má Sarah kočičí chování a stavbu

jejich těla pečlivě nastudované. Komiksové stripy na každé stránce jsou vtipné a vizuálně jednoduché.

Komiksy jsou většinou situované do čtverců, nejčastěji po čtyřech a vzhledově připomínají domovní okno. Pod ním je umístěn hlavní čtverec či obdélník, ve kterém vrcholí pointa daného stripu. Vyobrazení je přehledné, jednoduché, lehce čitelné, jak pro dospělé, tak pro děti.

4.3.2 Jorge Alderete

Ilustrátor narozen v Argentině, žijící v Mexiku, ve své drsné grafice snoubí komiks s cirkusovou senzacechtivostí. Jeho portréty působí staře i nově zároveň. Autor sám sebe označuje jako „popového ilustrátora, který využívá populární kulturu, filmy science-fiction z 50. let, výjevy z bojů a zvuky příboje ve svých psychotronických ilustracích, animacích a komiksech“. Jorge Alderete je absolventem oboru výtvarného umění na Universidad Nacional de La Plata v Argentině a navrhuje v oblasti vizuální komunikace. Navrhl i několik přebalů alb pro hudební skupiny z Argentiny a Spojených států. [2]

4.3.3 Steve Brodner

Steve Brodner je vynikající karikaturista a satirický ilustrátor. Má talent na zachycení expresivních výrazů tváří lidí i zvířat. Jeho tvorba se promítá i do politického dění, například pro prezidentskou kampaň nebo volby do senátu. Působil jako redaktor v rubrice komiksu časopisu The Nation. [2]

4.3.4 Joe Ciardiello

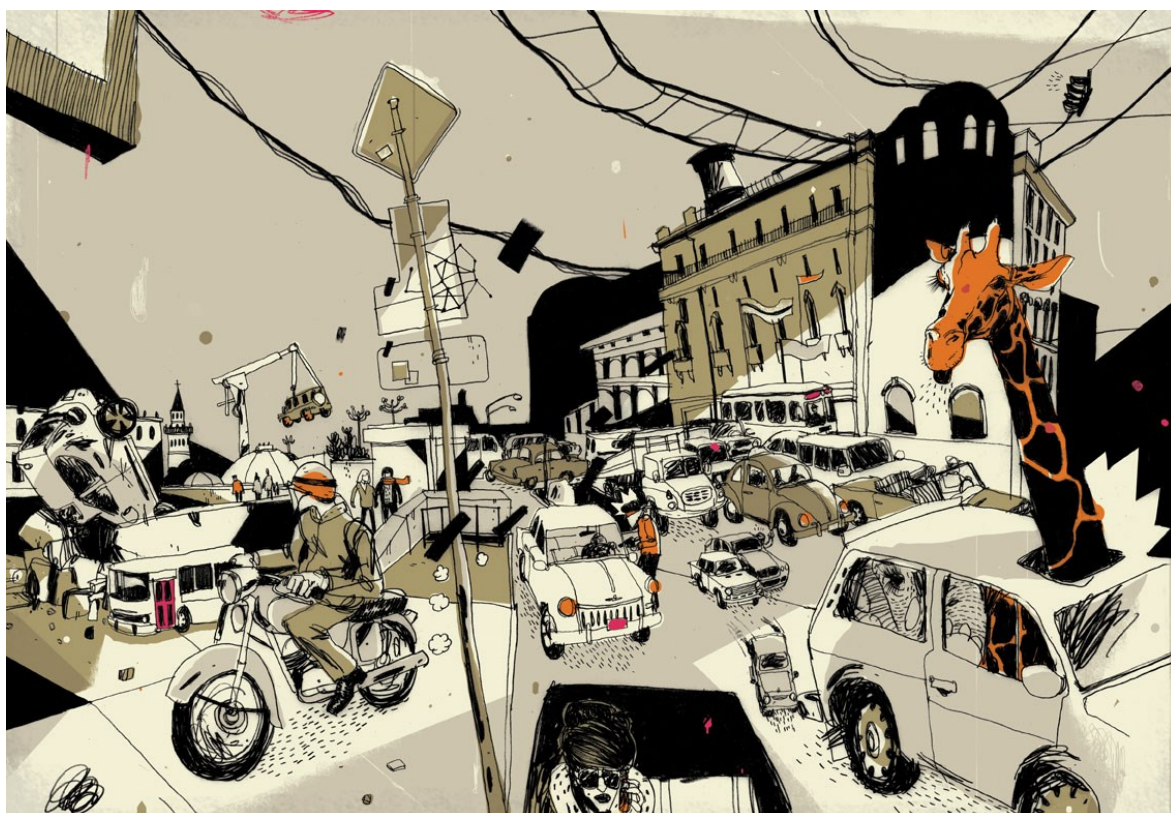
Je mistrem negativního prostoru. Linie u něj ohraničují obrovské prostory a v místech mezi nimi se odehrávají příběhy. Do své tvorby promítá i svou vášeň k hudbě, kterou vyjadřuje se svou bluesovou kapelou, tvořenou samými ilustrátory. Titul, jenž získal vystudováním výtvarného umění na Parsons School of Design v New York City, mu umožnil práci ve významných časopisech a novinách, nakladatelstvích a nahrávacích společnostech. [2]

4.3.5 Josh Cochran

Tvorba Joshe Cochrana spojuje realistické a komiksové prvky, spolu se svérázným smyslem pro humor. Jeho styl je vizuálně lehký a konceptuálně silný. Unikátnost spočívá v tom, že se nebojí experimentovat.

Josh Cochran vyrůstal na Taiwanu a ve Spojených státech amerických. Jako ilustrátor začal pracovat ihned poté, co absolvoval Art Center College of Design v Kalifornii s vyznamenáním. Vyzkoušel práci v redakci, reklamě, nakladatelství a nyní vyučuje umění na School of Visual Arts v New Yorku.

Neustále zkouší nové věci a nehodlá zůstat u jedné techniky. Kreslí například na průzračný velínový papír japonskými pery a poté kresbu naskenuje do počítače. Jeho myšlení a způsob tvorby mě inspirují k tvořivosti a zkouškám různých technik. [2]

Obr. 14: Ukázka ilustrativního stylu Joshe Cochrana

II. PRAKTICKÁ ČÁST

5 ZAMĚŘENO NA KOČIČÍ KAVÁRNY

5.1 Kočičí kavárny obecně

Koncept kočičích kaváren pochází původem z Asie, první kavárna tohoto druhu byla otevřena v roce 1998 na Tchajwanu. Poté se tento nápad rozšířil i do Japonska a nová móda byla na světě. Kočičí kavárny jsou útulná místa pro milovníky koček, relaxační místo například pro přepracované lidi, rodiny s dětmi, studenty.

Kočičí kavárny jsou fenoménem, založeném na přítomnosti těchto roztomilých, předoucích, přítulných a hebkých šelmiček. Kavárny navštěvují například lidé, kteří si domů zvířátko nemohou dovolit z důvodu finančních, zdravotních, časových a jiných. Jedná se o skvělý nápad, jak zákazníkovi zpříjemnit posezení v kavárně. Kočky jsou zde spokojené, bývají přítulné a zákazníkům přináší radost.

Při mé osobní návštěvě kočičí kavárny, se mi velmi líbila přátelská atmosféra. Po celou dobu jsem si návštěvu kavárny užívala, cítila jsem se klidně a uvolněně. Doslova jsem si vychutnávala spojení mých dvou oblíbených zálib, kterými jsou káva a kočky.

Tento druh zpříjemnění gastronomického zážitku však není určen pro každého, ale jen pro ty, kdo milují kočky.

5.1.1 Praktická stránka kočičích kaváren

Panují zde přísné hygienické podmínky, které jsou pravidelně kontrolovány hygienickými stanicemi, samotná zvířata kontroluje veterinární správa. Kuchyň kavárny musí být oddělena od místnosti s kočkami. Zvířata chovaná v tomto podniku musí být očkovaná a musí mít vlastní misky na krmivo a vodu, pelíšky, hračky a prolézačky.

Striktně musí být odděleny prostory pro přípravu jídel zákazníkům, zvláště pro kočky, kočičí toalety a podobně. Z hygienických důvodů je nutností vše udržovat v čistotě.

Kočky se musí snést se zákazníky i samy mezi sebou. Musí se zohlednit i jejich minulost, zvláště pokud se jedná o kočky z útulku. Těch však bývá většina. Kočka není pes, nedá se vycvičit, a proto je velmi důležité, aby měla základní hygienické návyky. Každou novou kočku je nutné nejdříve tomuto naučit, než bude přijata do tohoto čistotného prostředí.

Kočičí kavárny musí mít přísná pravidla, zveřejněná na webových stránkách kavárny a na vchodových dveřích. Například se zde nesmí vstupovat s dalšími mazlíčky, je vyžadováno příjemné chování zákazníků ke kočkám a tak dále. Porušení pravidel vede k vykázání zákazníka z kavárny.

Prostory musí být dostatečně velké, ale ne vícepatrové, aby se zamezilo velkému kočičímu pohybu. Zádveří před vstupem do samotné kavárny je více než vhodné pro případ, kdyby náhodou nějaká z koček chtěla, při vstupu zákazníka na tuto mírumilovnou půdu, utéci.

5.2 Proč kočičí kavárny?

Kočičí kavárnu jsem si vybrala, protože není nic lepšího, než spojení dobré kávy a kočičího předení. Jejich popularita v dnešní době stoupá a média jim jen pomáhají. Proto si myslím, že je to aktuální téma a rychle se rozrůstající byznys. Většina těchto pohodlných kaváren je zařízena útulně, jak pro lidi, tak pro malé společníky, na kterých tento nápad založen. Najdou se totiž lidé, kteří přímo vyhledávají tyto specifické podniky. Patří mezi ně i takzvaní „influenceři“, kteří mohou danou kavárnu a mé díla, v ní případně vystavená, dále zviditelnit a propagovat na dnes tak populárních sociálních sítích.

Mým snem by také bylo, navrhnout celý interiér kavárny včetně zařízení a doplnit jej o svá grafická díla. Prozatím jsem pracovala pouze s myšlenkou týkající se designu stěn kavárny.

5.2.1 Kočky jako terapeutická zvířata

Myslím si, že je velmi přínosné přivést trochu té kočičí něhy do lidského života. Je vědecky dokázáno, že kočičí předení uklidňuje lidskou mysl a dokáže pomoci i s některými psychickými a fyzickými problémy. Většina majitelů koček na vlastní kůži zažila, jakou úlevu dokáže přinést kočičí přítomnost na bolavém místě těla. Potenciál těchto kaváren je tedy jasně dán.

Kromě možnosti útěku od všudypřítomného stresu a chaosu jsou tyto kavárny místem, kde mohou lidé nalézt nové přátele. Kočky okolo sebe šíří klidnou atmosféru, v jejich přítomnosti se tak můžeme chovat zcela jinak, než je obvyklé. Primárně se soustředíme výhradně na kočky, neřešíme tak své okolí a problémy. Není neobvyklé se v kočičí kavárně seznámit.

5.3 Interiér

Každá budova má svůj účel. Jsou budovy určené k bydlení, k podnikání, k obchodní činnosti apod. Vnitřní prostory jsou přizpůsobeny účelu, ke kterému má budova sloužit. Z velké části obsahují společenské prostory, což jsou například vstupní haly, chodby, schodiště, sklepy a další. Prostory určené ke konkrétním účelům jsou pak byty, kanceláře,

prodejní prostory, restaurace různého typu. Zde patří i výše zmiňované kočičí kavárny. Každý prostor lze vkusně zařídit a v něm uplatnit designové trendy.

Vždy záleží na vkusu a finančních možnostech majitele nebo nájemce dané budovy, či jen její části. Snaží se, aby si získal pozornost a náklonnost zákazníků, ať už stálých nebo nově přichozících. U gastronomických zařízení, jako jsou restaurace, vinárny, pivnice, kluby, bistra vždy na vkusném interiéru nesmírně záleží. Dnes si lidé mohou vybrat z mnoha tematicky zaměřených zařízení.

Cílem mého projektu je zpříjemnit návštěvu případné kočičí kavárny, a to v duchu populární kultury, do které komiks zcela jistě zapadá. Ideálními místy, pro umístění mých komiksových stripů v plakátové formě, by byl prostor na zdech mezi jednotlivými stoly.

5.4 Alternativy pro mou tvorbu

5.4.1 Kočičí útulky

I když kočičí útulek nebyl přesným cílem mého projektu, i tam by se mé plakáty, určené do interiéru, daly použít. Zvířecí útulky jsou vždy citlivým tématem. Jsou to místa plná emocí, ať už soucitu, lásky nebo třeba i smutku.

Pro odlehčení situace a navození jemnější atmosféry této těžké problematiky, by byl můj projekt ideální. Kočičky se zde mohou cítit osaměle a zoufale čekají na nového pánička. Malé vsuvky ze života soužití koček a lidí, by mohly být skvělým faktorem při kladném rozhodnutí potencionálních nových majitelů.

5.4.2 Čekárna veterinární ambulance

O veterinární péči jsem se zmiňovala již v teoretické části mé práce. Prostory čekárny u veterinárního lékaře jsou mnohdy zařízeny jen účelně. Na zdech jsou umístěny většinou jen reklamní plakáty, týkající se péče o zvířata. Tato komerční propagace bývá čistě jen účelová, nevzbuzuje u majitelů mazlíčků pozitivní emoční pocity, které by odlehčily, už tak pro ně stresující chvíle u lékaře.

Reklamy na zdech jistě splní svůj účel, ale nebylo by lepší, mít kolem sebe něco nekomerčního, vtipného a stres odlehčujícího? Věřím, že umístění mých vtipných grafických plakátů, v prostoru čekárny, by uvolnilo napjatou atmosféru čekání na vyšetření.

5.5 Postup při tvorbě mé grafiky

Prostředkem pro zpracování tématu kočičího života jsem volila ilustrativní a s nadsázkou odlehčený komiks. Přesněji tedy komiksové stripy. Kresba mi není cizí a zároveň je mou vášní, moje volba je tedy správná.

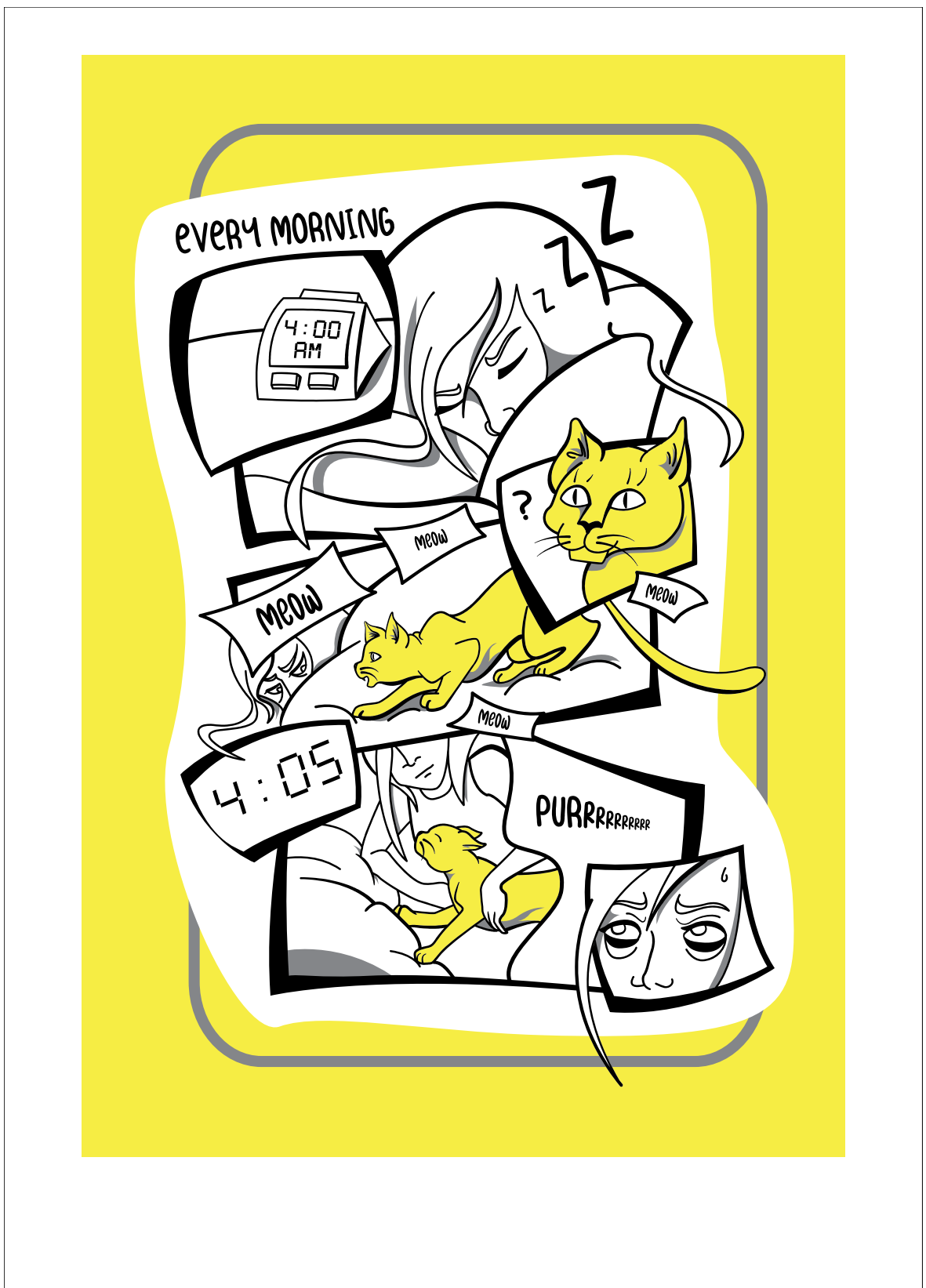
Při tvorbě mé praktické části bakalářské práce jsem nejprve začala studiemí kočičí anatomie, podle reálné předlohy, kterou byla má vlastní kočka. Poté jsem přešla na skici, u kterých jsem uplatnila nastudovanou stavbu kočičího těla. Kreslila jsem, dle svých nastudovaných vědomostí nebo podle předloh, skici koček v různých polohách.

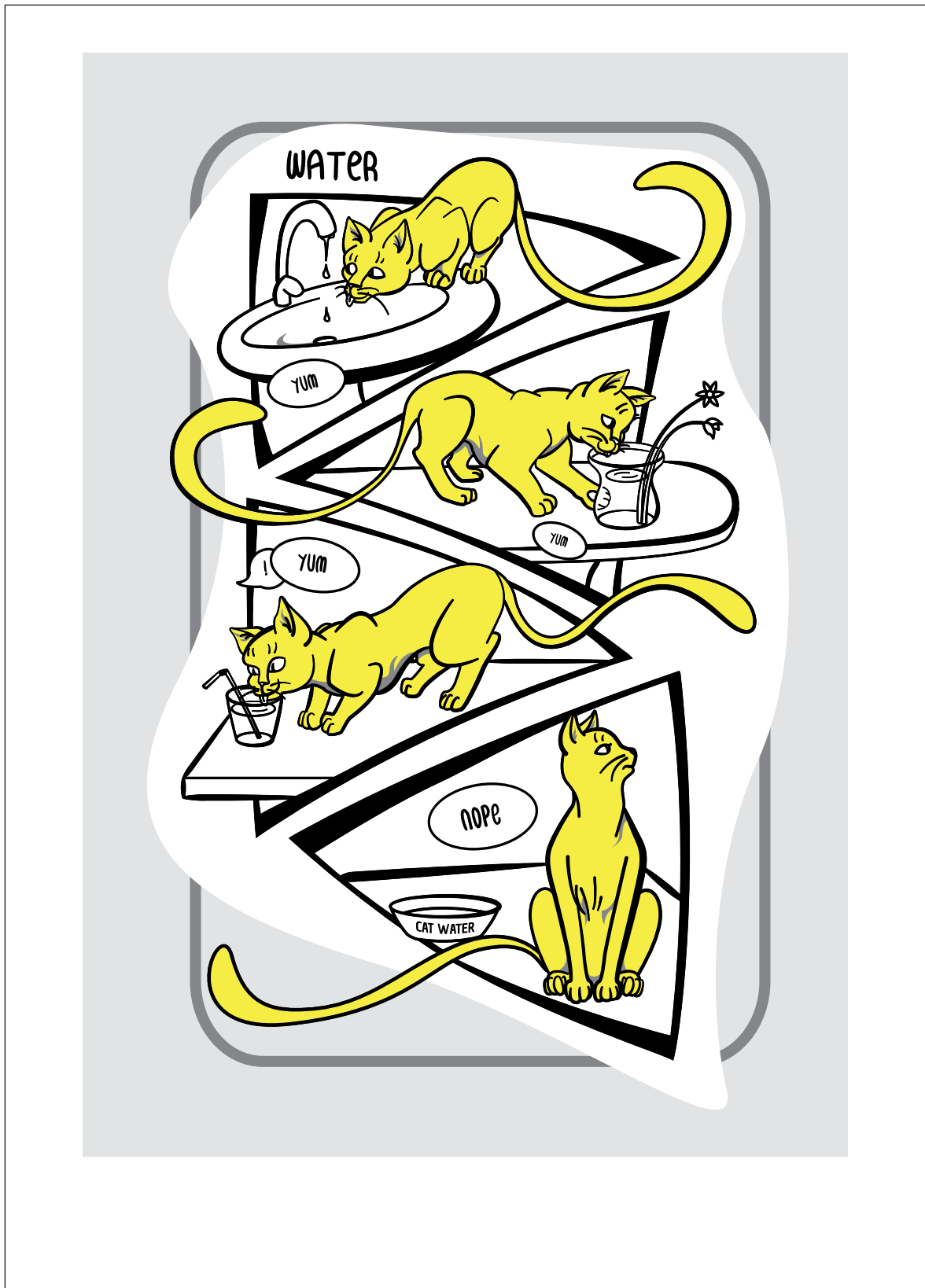
Dalším mým krokem bylo posunutí autorské kresby do komiksové formy. Pro přechod do elektronického prostředí jsem využila svůj grafický tablet a programy Adobe Illustrator a Photoshop. Digitální forma práce na tomto projektu mi umožnila rozsáhlé a velmi přesné úpravy mých, na papíře nakreslených předloh, a větší kvalitu při finálním tisku.

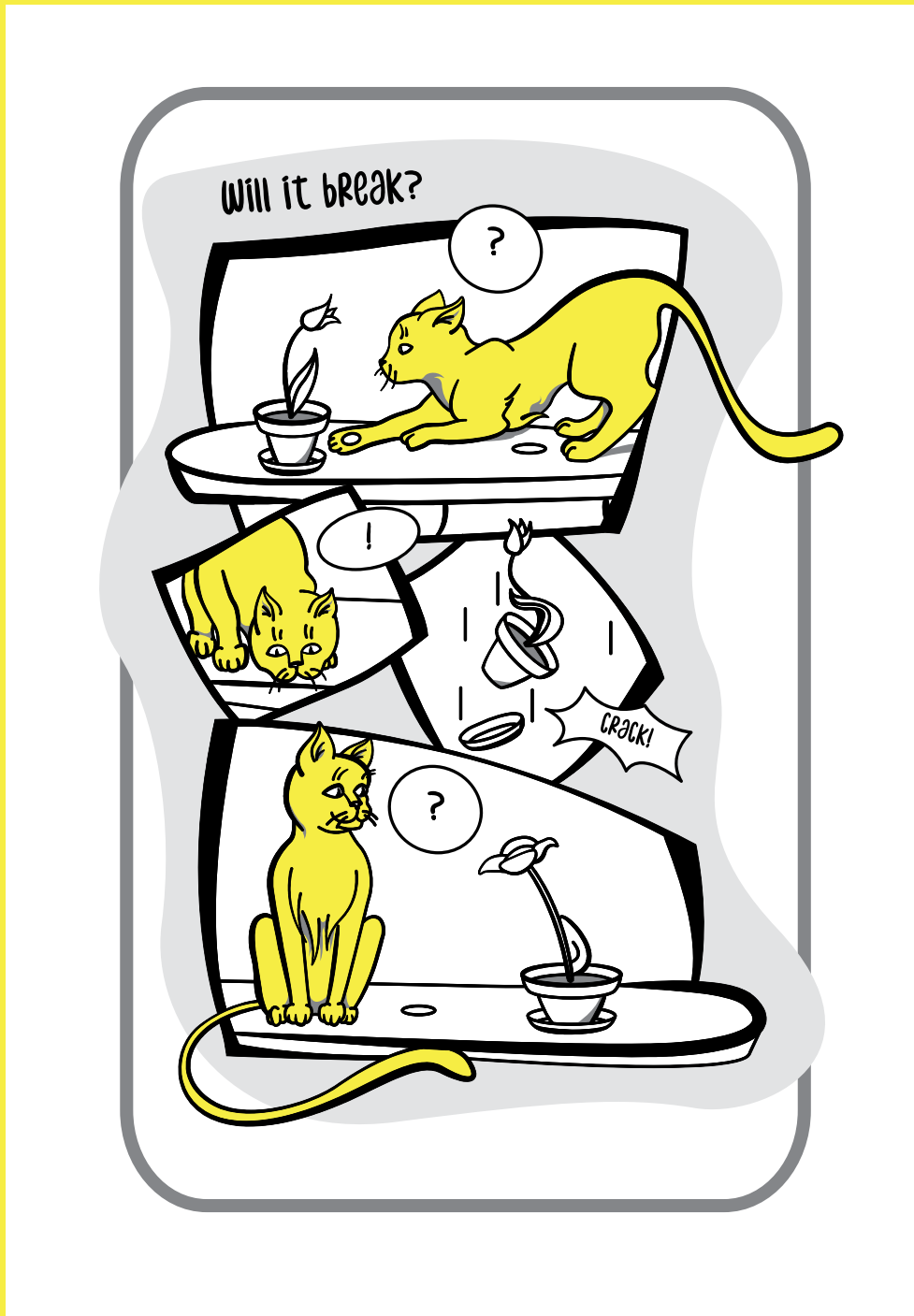
Mé komiksové stripy jsou hravé a díky inspiraci, kterou jsem čerpala od autorů zmiňovaných v teoretické části této bakalářské práce, jsem dosáhla cíle. Všechny předlohy, před digitalizováním, jsou autentické.

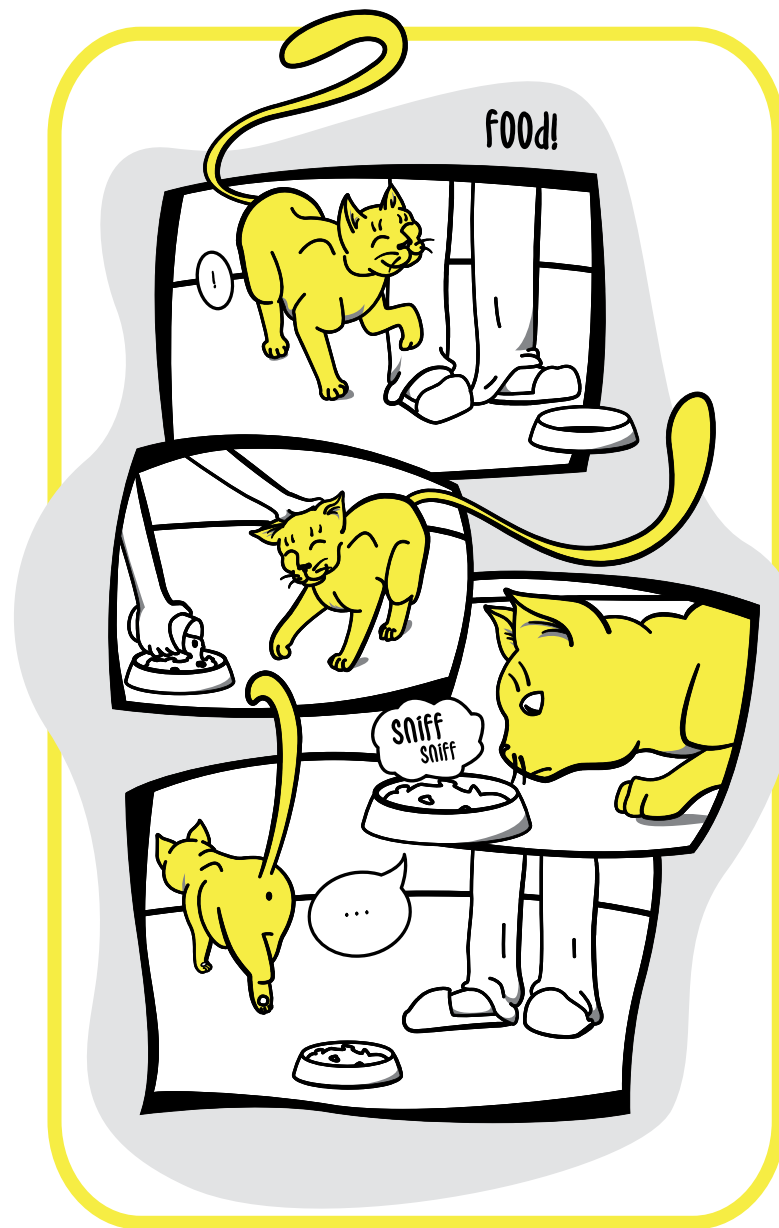
Na prezentaci, svých komiksových stripů, jsem zvolila klasickou plakátovou formu. Dle mého názoru, komiks v této tištěné podobě, vyniká nejvíce.

5.6 Realizace

ZÁVĚR

Teoretickou část své bakalářské práce jsem věnovala kočkám a komiksu, protože to jsou dva hlavní prvky figurující v tomto projektu. Snažila jsem se čtenáři představit něco málo o kočičí historii, o jejich chovu a kočičím vizuálním stylu, kterému jsem věnovala značnou pozornost v mé praktické části. Nastínila jsem význam koček v zemích, kde je jejich význam stavěn až na úroveň boha.

Zabývala jsem se historií komiksu, v naší zemi i v zahraničí. Vysvětlila jsem základní termíny tohoto druhu umění a pomohla jsem čtenáři pochopit jeho vývoj. Pro názornost jsem jmenovala několik autorů, legendárních ilustrátorů současného i minulého století.

V praktické části, jsem vyobrazila vtipné kočičí momenty, na které jsem přišla díky své vlastní kočce. Hlavním mým úmyslem bylo pobavit. Forma plakátů je určena do interiéru tematicky laděných prostor, jako jsou zmiňované kočičí kavárny.

Doufám, že je má bakalářská práce pro čtenáře přínosem a zajímavým čtením. Snad vás obohatila o nové obzory a při čtení příjemně navnadila pro kočičí atmosféru, kterou tento projekt nese.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- [1] Helena Diesinf: Český komiks 01. poloviny 20. století. Praha: VEREZONE, 2011. ISBN: 978-80-904546-8-2
- [2] Steven Heller & Julius Widemann: 100 Illustrators, Volume 1. Köln: TASCHEN GmbH, 2013. ISBN: 978-3-8365-4975-2
- [3] Pavel Kořínek & Tomáš Prokůpek: Signály z neznáma, Český komiks 1922–2012. Řevnice: Arbor vitae, 2012. ISBN: 978-80-7467-012-1
- [4] Martin Reissner: ILLUSTRATION Insights into Illustrations to Accompany Czech Children's Books. Brno: Moravské zemské muzeum, 2015. ISBN: 978-80-7028-439-1
- [5] Brigitte Rauth-Widmannová: Co má kočka na mysli. Praha: Euromedia Group, 2016. ISBN: 978-80-7549-637-9
- [6] Sophie Johansonová a Dannyboy: Co si vaše kočka doopravdy myslí? Praha: EUROPRINT, 2016. ISBN: 978-80-7601-027-7
- [7] Jakub Neumann: Není komiks, jako komiks aneb jeho rostoucí síla a vývoj z historického hlediska. Brno, 2016. Diplomová práce. Masarykova univerzita, Filozofická fakulta, Ústav hudební vědy. Vedoucí diplomové práce Ondřej Bláha.

ELEKTRONICKÉ ZDROJE

- [8] MARTIN FORET: Na cestě do všedního života, současný komiks — Goethe-Institut ČR, internetová redakce [online]. ©2020 [cit. 2020-06-07]. Dostupné z: <https://www.goethe.de/ins/cz/cs/kul/the/comix/21292336.html>
- [9] Co mají kočky pod kožichem aneb Stavba těla kočky — Redakce Mazlíčci V Pohybu [online]. ©2017 [cit. 2020-10-06]. Dostupné z: <https://mazlicivpohybu.cz/blog/articles/1167-co-maji-kocky-pod-kozichem-aneb-stavba-tela-kocky>
- [10] Povídání o pejskovi a kočičce — Žena Aktuálně [online]. ©2014 [cit. 2020-25-07]. Dostupné z: <https://zena.aktualne.cz/povidani-o-pejskovi-a-kocicce/r~i:wiki:4461/>
- [11] Karelcapek.cz: [online]. ©2017 [cit. 2020-02-07]. Dostupné z: <https://karelcapek.cz/>
- [12] JOSEF BOROVSÝ: Kdo kreslí Čtyřlístek? — Chrz [online]. ©2019 [cit. 2020-15-07]. Dostupné z: <http://chrz.wz.cz/?stranka=703>
- [13] JosefLada.cz: [online]. ©2019 [cit. 2020-27-06]. Dostupné z: <https://www.joseflada.cz/>
- [14] KS Život a dílo, Kresba — Nadace Karla Svolinského a Vlasty Kubátové Chrz [online]. ©2014 [cit. 2020-18-07]. Dostupné z: <https://svolinsky.cz/tvorba-ks/kresba>
- [15] KarelJerie.cz [online]. ©2013 [cit. 2020-028-06]. Dostupné z: <https://www.kareljerie.cz/>
- [16] MIKE: Ondřej Sekora — Československá bibliografická databáze [online]. ©2009 [cit. 2020-16-07]. Dostupné z: <https://www.cbdb.cz/autor-585-ondrej-sekora>
- [17] CZECHILLU: Jiří Grus: Fanoušci Foglara měli vysoká očekávání! — Czech Illustrators [online]. ©2019 [cit. 2020-18-07]. Dostupné z: <https://www.czechillustrators.cz/2019/09/11/jiri-grus/>
- [18] Petr-Kopl-ilustrator [online]. ©2018 [cit. 2020-018-07]. Dostupné z: <https://petr-kopl-ilustrator.webnode.cz/#>

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obr. 1: Ukázka želvovinového zbarvení u kočky

<https://www.catio.cz/magazin/kouzlo-zelvovinovych-kocek/>

Obr. 2: Japonská Maneki Neko

<https://mtckitchen.com/lucky-cat-maneki-neko-13/>

Obr. 3: Hello Kitty

https://www.repubblica.it/spettacoli/cinema/2019/03/06/news/hello_kitty-220832099/

Obr. 4: Díl Zen Žen z týdeníku Respekt

<https://www.facebook.com/skaut/photos/>

Obr. 5: Ukázka komiksového stripu z oficiální stránky Webtoon, autor: Shen

<https://www.facebook.com/LINEWEBTOON/photos/>

Obr. 6: Kocour Felix v jeho nejznámější poloze

<https://www.dailycartoonist.com/index.php/2019/11/09/100-year-old-felix-the-cat/>

Obr. 7: Evoluce vizuální stránky Garfielda

<https://twitter.com/michaeljantze/status/611603259304845312>

Obr. 8: Sebrané Spisy, Mourrison

<https://www.zbozi.cz/vyrobek/kocour-mourrison-sebrane-spisy-lukas-fibrich/>

Obr. 9: Pejsek a kočička

<http://www.divadlopohadek.cz/porad/1033-o-pejskovi-a-kocicce/>

Obr. 10: Hlavní hrdinové Čtyřlístku

<https://nudomor.cz/prispevky/5cd319ec83428c00040fef5b>

Obr. 11: Ferda Mravenec

<https://www.topzine.cz/ondrej-sekora-a-ferda-mravenec-vite-co-maji-spolecneho>

Obr. 12: Titulní strana Komiksového náčrtníku od Petra koplá

<https://www.amazon.com/Comic-Sketch-Book-Cartoonists-Beginners/dp/1787055299>

Obr. 13: Komiksový strip o kočce od Sarah Andersonové

<https://sarahcandersen.com/>

Obr. 14: Ukázka ilustrativního stylu Joshe Cochraná

<http://joshcochran.com/>